

JÓZSEF

... a nagy közönséget tisztelő...
... gyáram minden ide vágó...
... válogatottabb íziség pontot...

... hogy kocsijaim minden görbe...
... vannak a faszálak szerint...
... is egyenes fából meghajlított...
... nékül. — E tulajdonságnál...
... (ők) s bármely alaku könnyű...
... s így esékélyebb vonóerővel...
... a közönséges, maig is szo...
... áruk csinosan kiállított ruga...
... a lehető legjutányosabbak...
... szükségelt mindennemű, ugy...
... és kárptos munkák, gyáram...
... tartóságra — azok rendes...
... ást vállaltok.

... ra kocsiaintra-rajzok árjegy-
... den ágában
... kély igényekkel bíró nő
... dnál vagy magányos ur-
... házfelügyelő.

... Mór

... bizományi képviselősegre ajánlkozók
... belföldi gyártmányok számára Budapestben
... A legjobb bizonyítványok ajánlják. Bővebb
... ben értesülhetni E. B. J. gy. alatt az „Egyet-
... értés” kiadó hivatalában.

... Mór

... emész.
... ellett mindennemű
... eket
... zményeit, u. m.:
... T,
... lónösen a
... EGET
... k bujakóros fe-
... és elcsúfításaiban,
... ér-folyást, és az
... ot
... eket.
... 3 órától 5-ig,
... t, 14. ajtószám.
... ek megküldetnek.
... 2-ik sz. kigyó-é
... s emelet.

... Mór

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
Félévre . . . . 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40

A lap szétküldésére vonatkozó reklamatiók
előfizetési pénzek és hirdetémények a
kiadó-hivatalba intézendők.

Augusztus hó elejétől kezdve

uj előfizetést nyitunk
az
EGYETÉRTÉS-re.

Előfizethetni:

Augusztus—december 5 óra . . . 6 ft.
Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába
(muzeum utca 8. sz.) intézendők bérmentesen.

Előfizethetni: vidéken minden kir. postahivatalnál
és könyvársnál. Budapestben minden könyvársnál, vala-
mint Kocsi Sándor könyvnyomdai irodájában,
Országút 39 sz. Luby ház.

Az előfizetési pénzek beküldésére, legcélszerűbb a
postai utalvány lapokat használni.

Budapest, július 27.

A választási törvény fölötti vita a mai naptól fogva
uj stadiumba lépett. Oly nagy indignatiót keltett az el-
lenzék tagjaiban a jobboldal magaviselete, hogy igen
sokan voltak, kik azon eljárást óhajtották alkalmazni,
hogy az ellenzék egy szóval se vegyen tovább részt a
vitában; hasztalan minden erőlködés, a többség el van
határozva az utolsó betűig megszavazni mindent, mit
az ellenzéknek a jövő választások alkalmával való lehető
kizárására alkalmas eszközül kigondolt; az ellenzék né-
zeteit előadta bőven az eddigi vitában, a közönség fel-
lehet tekintetben világosítva; mi pedig minék „ront-
suk vérünket” a lelketlen sophismák hallgatásával.
Mindamellett különböző körülményeknél fogva csak
abban történt megállapodás, hogy jelezük röviden még
is a nevezetesebb kérdéseknél nézeteinket anélkül, hogy
nagyobb vitát idéznénk elő. Részemről megvallom, nem
tudtam ennyire sem leküzdeni magamban azt az undort,
melyet a többség magaviselete fölött érzek; nem tettem
meg ennek folytán azon indítványt, hogy szüntessék
meg a központi választmány s végezze közvetlenül a
törvényhatósági bizottság a választási teendőket, ugy sem
fogadtatott volna el, ámbár ez volna a kisebbségi kép-
viselet valószínűsítésének egyedül sikeres módja, miután a
bizottságokban minden párt képviselve van. Nem tettem
meg azon indítványt sem, melyet nekem kellett volna
pártunk megbízása folytán tenni, hogy t. i. a 23. §.
kihagyassék. Megtettem azonban tisztelt barátom Irányi
Dániel, elmondotta körülbelől azon érveket, melyeket
magam is elmondani szándékoztam s így nem vagyok
legalább most már solohegedüs a nemzetiségi kérdés
tárgyában.

A kik némi optimismust tápláltak, a kik nem
gondolták át előlegesen az egész választási törvényja-
vaslatot a maga teljességében, láthatják most már,
midőn a részletekbe mentünk, ezen törvényhozási
szörnyszülőtnék valódi alakját egész rut meztelenségé-
ben. Nem hiszem, hogy példát lehetne idézni rá, hogy
ily törvényhozási merényletet követett volna el alkot-
mányos népképviselő. A népképviselői törvényhozás-
nak megszűnik minden jogosultsága s czélszerűsége,
ha a törvényhozás tagjai megfelelnek törvény-
hozói kötelességük és feladatuk magasztos voltáról s
egyedül önző pártczéluk elérésére, s clique-
szerű uralkodó állásuk megszilárdítására használják ki
a nép által az ország boldogítására használták ki
adott discretionarius hatalmat. A népképviselői, a par-
lamentaris rendszer pedig lehetetlenné válik, ha megha-
misítatik egy rossz választási törvény által a népképvi-
selet, ha nem nyilvánulhat szabadon és őszintén a valódi
népakarat.

Nem is szölok azon méltatlan hazugságról, hogy a
szönyegen levő törvényjavaslat nem egyéb mint az
1848-ki választási törvény rectificatioja, sőt még arról
sem, hogy kiméletlen jogfosztogatás követetik el azon-
kon, kik négy országgyűlési időszakon át folytonosan
gyakorolták a választói jogot: de miféle eljárás az,
hogy nem aszerint osztatik ki a választói jog, a mily
arányban illeti meg azokat, a kikben megvan a kellő
megbízhatóság, hanem a törvényjavaslat készítői egy-
szerűen szemlét tartanak az eddigi választó közönség

fölött, s a szerint a mint a jobboldal vagy a baloldal
táborába tartozóknak tapasztaltattak, bizonyos cathego-
riák — meghagyatnak vagy kidobtatnak. Ugy tapaszt-
altattott, hogy a falusi kerületek és különösen a szegé-
nyebb országrészekben levők azok, melyekre a deákpárt
legbiztosabban számít — meg kell tehát hagyni a fer-
tálytelek censust, habár el kell ismerni, hogy ez félig
átalános szavazat; pénzzel, borral, pálinkával itt legsi-
keresebben lehet működni, hivatalos pressio itt legha-
tályosabb; pénzzel ők rendelkeznek, a tisztviselők és hi-
vatalnokok mellettük vannak — itt tehát nincs semmi
szükség a jogfosztásra, kegyeletet lehet mutatni az
1848-i szabadelvű alap iránt. Másként áll azonban a
dolog a városokban, különösen a nagy alföldi városok-
ban; itt van az ellenzéknek a fészke, itt már azután
másképen kell eljárni. Mindenütt, legtöbb helyt
legalább van deákpárti kisebbség, ennek kell se-
gítségére jönni s miután ezen kisebbség, az előke-
lőbb és gazdagabb elemekből áll, a kisházbirtoko-
sokat és szegényebb iparosokat kell korlátok közé so-
ritani, hogy el ne „merüljenek” köztük a vagyonosabb
deákpárti választók szavazatai. És pedig itt nagy vágást
kell alkalmazni, mert nagyon tulnyomóak az alsóbb
osztályok, tehát legyen 3 lakrészs az iparosok 10 fo-
rintnyi adójához tegyük hozzá azt a csekély 50 kraj-
czár ragasztékot; 100 forint kerek számot sok ember
bevall mint jövedelmet, de azonfelül egy pár forintot be-
vallani nem jutott eddig senkinek eszébe, ezután majd
megteszi talán, de az összeírás az eddigi szerint törté-
nik; ez uton elesik a városi szavazóknak fele. Erdély-
ben jól áll a deákpárt, semmi esetre sem kell tehát boly-
gatni az ottani állapotot; igaz, hogy kiáltó igazságtal-
anság, igaz, hogy az oláhoknak méltó okot ad pa-
naszra, de nem tehetünk róla, az erdélyi deákpártot nem
lehet megharagítani, az eredmény így biztos — marad
a 8 forint 40 kr. földtehermentesítési pótlék beszámí-
tása nélkül.

Ezzel gondoskodva van kellőleg a census tekinte-
tében. De ez még nem nyújt elegendő biztosságot; nem-
csak a választók kimustrálására nézve kell a szükséges
intézkedéseket megtenni, hanem gondoskodni kellene
arról is, hogy ha lehet, ne jöhessenek az országgyűlésre
jelentékenyebb ellenzéki emberek, mert az országgyű-
lési ellenzéknek alkalmatlansága és veszélyessége nagy
mértékben függ attól, hogy mily emberekből áll. Ide
céloz azután egy hosszú sora az intézkedéseknek.

Behozatik a büntetésnek egy nálunk egészen új
neme, t. i. a választói jogoknak, és
pedig minden esetben 3 évre el-
vesztése. Miután csak az választható képviselő-
nek, a ki választó, a ki választói jogának elvesz-
tésére ítéltetik, nem lehet képviselő. Ezzel meg van
nyitva az út arra, hogy az ingrata personák a kép-
viselőházból kiküszöböltessenek; csak az eseteket kell most
már hozzáírni, homályos tág szerkezettel, hogy a bírói
önkénynek szabad tere legyen. Arról pedig, hogy a bírói
hajlandó legyen a párt óhajtása szerint gyakorolni ha-
talmát, gondoskodik a korlátlan párturalom, gondos-
kodik bíróságaink rendezése. A 97., 98., 99. §§. sokkal
ismeretesebbek, minthogy részletesen kellene róluk szó-
lanom. — De gondoskodva van a kellemetlen képviselő-
jelöltek eltávolításáról még azon az uton is, hogy fel-
nem vétetnek a választók név-
jegyzékébe a) a kik sajtóvétség miatt büntetés
alatt állanak, b) a kik vizsgálati fogságban vannak,
c) a vagyonbukottak, d) a kik adójokat be nem fizették.

Ennyi kirakott kelepczének valamelyikébe majd
csak megakad egyik vagy másik képviselőjelölt; a ki
választói jogának 3 évre elvesztésére ítéltetik, mert
izgatott a papok vagy főrendek ellen, vagy ellenségesen
nyilatkozott számoló vagy programbeszédében a kö-
zönségi törvények ellen, az nem lehet képviselő a jövő
országgyűlésen, a ki sajtóvétség miatt rágalalmazásért,
habár csak 6 hónapra vagy 300 forintra ítéltetett, a kit
egy szolgálatkészt járásbíró valami ráfogott kihágásbani
részvétért elfogat, a ki ellen valami szerencsétlen eset
miatt valaki csődöt eszközölt és a ki adóját ki nem
fizette, nem vétethetvén be a választók jegyzékébe,
szintén nem lehet képviselő.
Provideálva van tehát bőségesen arra nézve is,

EGYETÉRTÉS

Szerkesztési iroda:
muzeum-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető minden köz-
lemény ide küldendő.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kezek
től fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

hogy a képviselőházból az ingrata personák kiküszö-
böltethessenek. Nem fog ugyan sikerülni mindenkit ki-
zárni, mert vigyázókká lesznek az illetők, de némelyek
mégis fenn fognak a hálóban akadni. És meglesz még
az a nagy nyereség is, hogy nem fognak merni se írni
se beszélni épen azok, kik tán arra leginkább volnának
hivatva s ez által meg lesz akadályoztatva a mostani
rendszer és az uralkodó párt elleni agitatio.

Ekint főzték ezt ki a deákpárt boszorkány-kony-
hájában, csináltak oly levest, hogy elmondhatjuk róla a
kortesdallal:

Ilyet magyarnak még nem tálala
Mind eddig sem Kara sem Musztafa.

Mocsáry Lajos.

A horvát országgyűlés elnöksége a képviselőket
augusztus 5-ére hívja össze az ülések folytatása végett,
melyek októberig fognak tartani. Az ő felségének előter-
jesztendő törvényjavaslatok biztos értesülések szerint meg
fogják nyerni a legfelsőbb szentesítést.

A főrendiház, mint képviselő körökben beszélük —
a választási törvényjavaslatot még ez ülésszak folytán tár-
gyalás alá veszi, és pedig azt en bloc elfogadja, úgy hogy
az összeírás már september vagy legkésőbb október ha-
vában megkezdethessék.

Budapest, július 27.

Az isten igéje őrizte a képviselőházat, hogy nem kö-
vetett el egy nagy igazságtalanságot, s nem compromítálta
magát azzal, hogy az 1868-ki nemzetiségi a l a p t ö r -
v é n y t amugy mellékes uton meg nem csonkította. A
választási törvénynek 23. §-a, mely szerint „a központi
választmány belső ügykezelési nyelve az állam hivatalos
nyelve” — egy szótöbbséggel elvetetett.

Azon lelkiismeretlen prókatori fogással védelmezte-
tett ezen szakasz, hogy a választási ügy szoros összeköté-
tésben van az országgyűléssel, s miután az országgyűlés
nyelve a magyar, a választási ügynek is magyar nyelven
kell kezeltetnie. Ez teljesen hamis. A választási ügy telje-
sen és tökéletesen megyei közigazgatási ügy, csakugy mint
az ujonczozás, utcsinálás vagy bármi más; és miután a
nemzetiségi törvény azt rendeli, hogy a magyar nyelv mel-
lett a megyei ügykezelésnél és a törvénykezelésnél más nyel-
vek is használhatók, nagyon természetes, hogy ott, hol
más nyelvek is használatban vannak, a választási ügynél is
használatban maradjanak.

Létezik most nálunk egy áramlat az 1868-ki XLIV.
törvény ellen; vannak a kik sajnálják, hogy ezen törvény
meghozattott; könnyelmű henczegés, mely nem gondolja
meg, hogy a nemzetiségi törvény nem egyéb, mint a sa-
nyaru absolut rendszer korszaka alatt létrejött nemzetiségi
kibékülésnek kristályozódása; ez egy fontos alaptörvény,
egy egész politikának szerves megtestesülése; megbontani
ezen törvényt annyi mint félrevetni a kibékülésnek, a
meltányosságának, az önismeretnek rendszerét, s e helyett
rendszeresíteni egy a nemzetiségek ellen intézett hadjára-
tot. Hanem ha tetszik valakinek átmenni akarni ezen poli-
tikára, akkor ám indítványozza a nemzetiségi törvénynek
revisióját, de megtámadni amugy mellékesen, megcsipkedni,
meglopkodni — ez nem járja, ez nem méltó, a generosa
natio jelleméhez.

Indítványoztatott már a minap egy hasonló dolog,
az t. i. hogy a közjegyzői okmányok csak magyar nyelven
szerkesztessenek. Ezt elhárította a képviselőház bölce-
sége, most is megövtá jó nemtoje attól, hogy elfogadja a
23. §-t; de csak egyetlenegy szótöbbséggel! Caveant con-
sules ne quid republica detrimenti capiat. Őrizkedjenek a
gondatlan henczegőktől, őrizkedjenek azoktól, kik hajlan-
dók a henczegők kedvét keresni, a népszerűségnek bizonyos
nemét megszerezni az által, hogy a nemzeti rosz szenved-
élyeknek hizelegnek.
Mocsáry Lajos.

**Egy szó az első magyar általános bizto-
sító-társasághoz.**

Selmecz, jul. 24.

Az első magyar általános biztosító társaságnál bizto-
sítottak érdekében kérem interpellálni az illető igazgató-
ságot, hogy a díjnyugták háttára nyomtatott figyelmeztetést,
valjon kibuvó ajtajával akarja-e használni a kötelezettség
alól? Ha igen, és a részemről tapasztalt hanyag keze-
lés megmarad: ugy előnyösebb minél előbb szakítani az ily két-
séges előnyöket nyújtó nyerekedésre fektetett vállallattal.
Ugyanis: a lakhelyüket változtató felekhez felhívás
alkalmából, azt a következtetést hozza le „A díjnyugta
felmutatásának elmulasztása a társaságra nézve soha és
semmi tekintetben nem hátrányos és ezen mulasztásból
valamely jogigényt támasztani ellene — nem lehet.”
E szerint már most értem a társaság azon eljárását,
hogy az esedékességnél 2 hónappal mindig később küldi
be a nyugtákat, hogy t. i. előjövő halálesetben kibújhas-

son a kötelezettség alól. Vagy nem a társaság érdekében volna-e, hogy a május 30-án lejárt nyugtát május 30-án és ne július hó 24-én mutassa elő? Ha az életbiztosításhoz kötött eszmét becsületesen és nem schwindleresen akarná képviselni.

Továbbá „Ha a lejárando nyugta felmutatása bármi okból kivételesen elmarad, ez esetben a t. szerződőnek ajánlatik a biztosítás érvénytelenségének kikerülése végett, közvetlen Budapestre az igazgatóságához fordulni.“

Tehát az igazgatóság mulasztása miatt károljanak a felek, kiknek megtakarított filléreim amaz úgy látszik már eléggé megbizott; mert kedve kerekedett már ennek is a paczkázásra.

Igazán szomorú azon tapasztalás, hogy jelenkorunk, vállalatai s intézményei, a hatósági ellenőrzés hiánya vagy közönyössége miatt főrészen mindig a közönség kizsákmányolására szervezett monopoliumpok, melyek míg az embert csávába kaphatják, hivatkozva a hazafiságra, eget földet ígérnek, míg végre alapszabályaik elmagyarázásával végcéljok a felek alól kirántani a gyéként.

Hogy az önbatalmaskodó visszaélés rendreutasíthatása szempontjából, a jelenlegi közigazgatás alatt, majdnem egyedüli védszerhez, a nyilvánosságához fordultam: tesszem azon bizalom nyomán, melylyel becses lapja iránt viseltetem.

Sztankay Ferencz
gyógyszerész.

Budapest, jul. 26.

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapjának tegnapi számában foglalt s reám vonatkozó közleményt megjegyzés nélkül nem hagyhatván, hogy a tényállás megérthető legyen, mindenekelőtt szükségesnek tartom a 12. §. bekezdésének szövegét idézni. E bekezdés a központi bizottság szövege szerint következők:

„Választási jogot nem gyakorolhatnak, illetőleg a választók névjegyzékébe fel nem vétethetnek, bármely alapon birjanak különben választói joggal azok“ stb.

En e szakasz bekezdésénél szabatosabb szövegezés és a félremagyarázás kizárása végett azon általam szükségesnek vélt módosítást indítványoztam, melyet az előbbeni 11. §. hasonló tartalmú szövegezésénél az egész ház egyhangúlag fogadott el, hogy t. i. az „illetőleg“ szó „és ennél fogva“ szavakkal cseréltessék fel.

Másnap Vidliczkay képviselő társam azt indítványozta, hogy a bekezdés szövegéből ezen szavak: „illetőleg a választók névjegyzékébe fel nem vétethetnek“ hagyassanak ki.

Ezen módosítvány helyessége felett vitázni sokat lehetne. Az én szerény vélekedésem szerint e módosítás, ha elfogadott volna, jobba teendete a szöveget az 1., 2., 3. és 4. pontra való tekintettel, mely pontok az elíteltokről, a vizsgálati foglyokról, a választói jogtól ítélet által megfosztottokról és a csőd alatt levőkről szólanak; ámde a szakasz 5-ik pontjára nézve, mely a lényeges szakpontot képezi — ismét szerény vélekedésem szerint e módosítvány nem csak sokkal rosszabb, hanem úgy szólván kivitellenessé tette volna a törvényt. — Gondoljuk meg csak a módosítás horderejét. Ha ez elfogadott volna, akkor minden választó az adóhátalakra való tekintet nélkül jött volna be a névjegyzékbe; hanem azután a választásnál kellett volna az adófizetési kötelezettség teljesítését igazolni; s e felett kétes esetben nem dönthetett volna a curia, hanem döntött volna a választási elnök vagy a választási bizottság. Ez véleményem szerint egyértelmű lett volna azzal, hogy a választási eljárás szerlelett megnehezíttessék, hogy a választásnál az önkénynek tárt kapu nyitassék, hogy az állandó névjegyzék jó részben illuszióssá tétessék.

Ámde nekem a hárszabályok értelmében módosítvá-

nyomat csak a szavazás megkezdése előtt lett volna jogom visszavonni; és ha ezt megteszem is, ha nem szavazok a központi bizottság szövegére, az eredmény még is az fogott volna lenni, hogy nem Vidliczkay módosítványa, hanem 133 szavazattal 120 ellen a központi bizottság szövege fogadott volna el. Sőt ha azt tesszük fel, hogy a központi bizottság szövegének elvetése után is jogom lett volna módosítványomat visszavonni, kétségtelen, hogy ez esetben a jobboldal azt magáévé tette volna, és tette volna is, s ez esetben az eredmény ugyanaz lett volna a mi jelenben.

Különben még akkor is, ha a központi bizottság szövegének el nem fogadása után én módosítványomat visszavonhatom és azt senki magáévé nem teheti, nem következik, hogy a többség Vidliczkay módosítványát elfogadta volna, sőt feltételezhető, hogy ad normam izraelita alap annak is ellene fogott volna szavazni.

De tegyük fel azt, hogy Vidliczkay módosítványa elfogadott volna, még ezzel sem nyerendőtök vala semmit; mert nem is említve azt, hogy mint a tapasztalás már többször megmutatta, az ily ephemer szerű vívmányok a felsőház tárgyalásain megörnek, ez esetben a többség bizonyára fogott volna maga is segíteni az által, hogy az ellenkező a 12. §. szövegében kimondva nem levén, akár egy következő szakaszban, akár az állandó névjegyzék összeállítását és kiigazítását tárgyzó valamely későbbi szakaszban pótlólag bevette volna a szövegbe, hogy a 12. §-ban érintettek a választók névjegyzékébe fel nem vétethetnek.

A fentebbi indokokon kívül főleg azért nem éreztem volna magamat hivatal módosítványomat visszavonni, még ha erre bárki részéről figyelmeztette lettem volna is, mert szerény vélekedésem szerint a kívánt eljárás, hogy a módosítás akkor vonassék vissza, mikor az ennek elfogadására hajlandó többség az eredeti szöveget elejtette, még ha a hárszabályok szerint lehető lenne is, a parlamenti ildommal nem volna összeegyeztethető. És a kik az ilyen eljárást érvényesíteni óhajtják, gondolják meg, hogy ennek párszori megkísérlése bizonyára azt fogja eredményezni, hogy nem csak az oly szenvedélyes korszakban mint a jelenlegi, de máskor is az ellenzéknek helyes módosításai egyáltalán nem számíthatnának eredményre. En részemről nyíltan kijelentem, hogy ilyen nem correct eljárásnak részesévé lenni nem fogok.

T e l e s z k y I s t v á n .

Midőn Teleszky István képviselő ur főnebbi sorait adjuk, talán felesleges is megjegyezni, hogy nézeteit valamint nem helyeseltük tegnap, nem helyeseltük ma sem. Hogy Teleszky ur eljárása nem az ellenzék, hanem a kormánypart érdekét mozdította elő, arra elég bizonyosság volt a szavazás, melyet részére döntött el a kormánypart az egész ellenzékkel szemben. Szerk.

Ázsiai justitia Jászberényben.

Elszomorodik önkényűleg a jobb érzésű ember, midőn uton utfélen a corruptió kinövésére akad. Szép az a patriarchalis egyetértés a családi életben, de az igazságszolgáltatásban még sem kérünk belőle. A lapok útján szelvéstetve volt törvényszékünk — sőt országgyűlésileg interpellálva is az igazságügyér — az egésznek az volt a hatása, hogy a törvényszéki elnök kis kólikát kapott, és evvel azután minden rendén van.

A jászberényi királyi törvényszék elnöke, még folytat három hivatalos szobát használt — magánkényel mére, a hivatalos szobát pedig magán céljaira használja fel. Patriarchalis ősi szokás szerint most már kedves fiát is behozta természetesen fizetési joggyakornoknak — Eördögh rokonával együtt. Veje pedig nem csak a jászberényi királyi járásbírósnál, hanem a törvényszéknél is ügyvédkedik — igaz, hogy akkor

a nagyságos elnök a gyűlésteremből félre vonul a mellékszobába és helyét Kolosy tszéki bíró foglalja el, ki különben a rendszeres helyettes elnök és jó szolgálataiért vizsanzas fejében az állam rovására ő is hivatal szobájában szokott lakni. Fia ugyanezen törvényszéknél irnok. Veje ugyanezen törvényszéknél ügyvédkedik — mily szép idylli élet! Az elnök és helyettese majd-majd Castor és Polluxra emlékeztetnének — ha a képletet a közibök betolakodott törvényszéki jegyző nem változtatta volna át — hármias „alliance“-ra, látván ezen uri ember két szövetséges társát bitorolni az állam vagyont, kapta magát beszegődött e szövetségbe harmadik társnak, és az állam rovására szinte magán lakását betette hivatalos szobájába — azon hivatalos szobába, melyben a pertárnak kellene lenni — miután a pertári tárgyalásokat nem az irodatisztnak, hanem a jegyzőnek kellene vezetni, igaz, hogy akkor el lenne foglalta — miután pedig sem fia, sem ügyvéd veje nincs, a törvényszéki jegyző azzal rehabilitálja magát, hogy hivatal és egyuttal magán szobájának kulcsát a szegre akasztja, és nem tekintve a hivatalos órákat, elmege vadászni; nem törődve a közönség érdekelével, óvatolással s netaláni hitelesítésekkel. Úgy látszik, a kormány nem a munkálkodásért, hanem szórakoztatásukért fizeti ezen naiv embereket. Az igazságügy miniszter a jászberényi törvényszéknél létező vizsgáló elnökök tudomással bír, felhívta az elnököt, hogy az emelt vádak ellen nyilatkozzék, mi meg is történt, és a vára várt vizsgálat helyett, marad minden a régi és a fentemlített háromság használja továbbra is hivatalos helyiségeit magánlakásul, de azért ráadásul elég arczátlanok Borsos Sándorkint a lakbért is felvenni. Jövőre áttérnek ez uri emberek hivatalos működésére, mely ha nem volna oly szomorú — pikant lenne.

K. P.

Az ideai termés.

Mint utolsó közlést az ideai termésről Hajnik János ur, ki körútjából visszatért, a következő sorokat teszi közzé:

Legutóbbi tudósításom óta, mely július 17-én kelt, bővebben megsejleltem az orosházi és szomszéd hódmező-vásárhelyi nagy határt; ezután Csaba felé visszatérve a Gyula, N.-Várad, N.-Károly, Szathmár-Némethi, Nagy-Szöllös, Nyiregyháza, N.-Kálló, Debreczen vidékét és Püspök-Ladánytól kezdve az egész környéket Czegledig, és jelen tudósításom főindokál szolgáljon, hogy utóbbi közlésem végső sorában nyilatkoztam abbeli állítást most, miszerint az ideai gabonatermés átlaga csakis szerény középtermés színvonalára fog felvergődhetni, ma is kénytelen vagyok, annak is ellenére, hogy az „Ellenőr“ tisztelt szerkesztője engemet pes-zimisztnikus fölfogással mintegy vádolni látszik.

Az említett vidéken egész Püspök-Ladányig az átlagos termés a közép s ezen alól közt változik, de Püspök-Ladánytól kezdve Karczag, Kis-Ujszállás, Fegyvernek, Mező-Tur, Kun-Szt.-Miklós, Szolnok és Abony nagy vidéke a legszomorubb képét nyújtja egy valóban inséges állapotnak, úgy hogy nagy részben az összes marha állomány — nem találván a mezőkön éstarlókat — táplálékot, — már is bennszorult.

Ezen vidék a hatvan-miskolczi vonalon elterülő környéknél — mely második közlésemben volt fölemlyítve — jóval silányabb, és az 1863-ki inséges évhez igen közel áll. Egyébiránt összes gabonatermésünkre nézve mint kedvező körülményt fölemlyítendőnek tartom, hogy az ősi gabona minőségileg legnagyobb részben nem hagy kívánni valót, hogy az árpa is többnyire jó minőségűt ígér, de a zabtermés a hosszas szárazság s nagy hőség által sokat szen-

— Már alásan instálom a méltóságos gróft, mondá fájdalmas rekedtséggel, nem is maga van az. A kit pedig a rozsl lélek segít, hiába az ellen száz ember is.
— Miféle rozsl lélek? kérdé Méray.
— Más szóval monda ordög, fejté meg Atkary. Ezek azt hiszik, hogy a csordásbojtárnak ordöge van.
— A bolondok...
— De instálom alásan a méltóságos gróft, én se hittem ezeltt...
— Ez persze annyit jelent, hogy könnyű nekem beszélni. Hanem az urfi úgy vágta földhöz azt az ordögös ficzkt, hogy majd szétment.
— Hja az urfi. — Ó iskolában tanulta a verekedést. Méray minden izgatottsága daczára elnevette magát.
— Ezeknek ugyan furcsa fogalmuk lehet az iskoláról.
— Ernő! — hallatszot most felülről a grófnő hangja.
— Nini! — Bizony meg is feledkeztünk a nőkről.

Képzem, hogy azok mily ijedségben vannak még mindig. Már édes barátom, én rád hagyom ez embereket. — S a lovak mily pompásul viselték magukat. Hja ezek is iskolában tanulták. — Nemde lész szives rendelkezni, én ugy se tudnék kihez fordulni, édes barátom.
— Ugyan édes gróftom. Csak menj te és vigasztald meg a hölgyeket. — Te meg Sebjus hord magad frisen és fogj be, ugy látszik, hogy a méltóságos gróf kocsisának kocsii kell. Mi pedig Árpád a lovakat vezetjük föl, s a hintót az én kocsim után fogjuk kötni.
— És velünk ma mit parancsol a tekintetes ur? — kérdé Jóska.

— Azt, hogy menjetek föl a házba és rakjatok a nyakatokra hidegvizes ruhát. Itt van Panni, ő már tudja, hogy kell.
Sebjus véghetlenül szomorodott szivvel bocsátá el kedves feleségét.
— Ez az uraság sem sokáig tartott ám, — dörmögé leverten és kedvetlenül.

Folyt. köv.

TÁRCZA.

A mai világból.

— Regény. —

Irta: Tövölgyi Titusz.

(Folytatás.)

X.

Marczy ereje.

— Azt mondta, hogy erre megemlékezzem.
— Na bizony, mintha most érezte volna először érdet. — Nem is kell rá gondolni. Menjünk a kocsihoz és lássuk, hogy ott mi történt?
— És annak, hogy a kocsihoz menjenek, ideje is volt már, nem azért mintha ott valami rendkívüli dolgok történtek volna, hanem éppen azért, mert semmi sem történt. Mozgó alak nem volt a kocsi körül. Minden kihaltak látszott.
— Hát ezek hová lettek? — kérdé Méray némi megdöbbenéssel.
— Itt vannak a kocsi mellett, — válaszolá Árpád.
— És mit csinálnak?
— Fekszenek.
— Alszanak talán.
— Jaj, — hallatszot most Károly nyöszörgése. Mindhármán oda futottak.
— Mi bajod? — kérdé a gróf,
— Jaj méltóságos uram... válaszolá a kocsis szakadozott hangon, — el van törve a derekam.
— Na ez szép dolog. — És titeket mi lelt? — kérdé a másik kettőhöz fordulva.
E kérdésre az inas felett, de oly hangon, mintha szálka volna torkában:
— Megfulok méltóságos gróf...
— És te? — kérdé Atkary Jósától.
— Jaj, oda vagyok.

Az érkezők egymás szemé közé néztek.
— De hát mitől vagy oda?
— Megfojtott Marczy, tekintetes uram.
— Megfojtott az ordögbe, hiszen akkor nem nagyon beszélgetnél most velünk.

Szépi ez alatt félvánzorgott a földről.
— Mutasd a torkod, — parancsolá neki a gróf.
Mindhármán az inashoz mentek. A hold eléggé jól világított, s a fehér nyakravaló fölött sötétes vörös volt a nyak mindenfelé föl egészen a fültövög.
A gróf le akarta oldani a nyakravalót.
— Jaj méltóságos gróf...
— Mi bajod?
— Véghetlenül fáj még az érintés is.
— Old le tehát magadnak, hiszen a nyakkendő fojt meg, miután nyakad meg van dagadva.

— Jóska, jer ide te. Rajtad nincs nyakravaló, talán többet láthatunk.
— Dehogy nincs tekintetes uram. Van most...
Jóska e szavak után urához vánszorgott, s ezek megdöbbenet, midőn a nyakon való rombolást látták. A bőr mintegy le volt horzsolva, az izmok erősen megdagadva és foltos vörösek, mint az csak nagymérvű gyuladásoknál szokott lenni.
— De hát mi történt veletek? kérdé Méray izgatottan. Hányan voltak itt azok a gazemberek? Hiszen itt formális fojtogatások történtek, s azt egy ember nem vihetné véghez.

Atkary igenlőleg integetett:
— De véghez vihette édes gróftom. Oroszláni erő van abban a ficzkóban.
— Na de ez már mégis csak valami, hiszen itt három ember van tönkre téve. Plane négyen voltak. És csak egy ellenfél lett volna? Az lehetetlenség. Akkor ezek ötven ötven botot érdemelnek még azon felül.

Jóska keservesen rázta fejét, a gróf szavai nagyon szívére hatottak:

vedett, és végre h...
időjárás nem csele...
és a tengeri term...
lélt egész vidéken...
napok alatt bővel...
ésesen le fog apad...

Ha mindeze...
mérőre terjedő hi...
mérőben kiszántó...
fogható lesz, misz...
aligha tévedtem,
termésünk mérleg...
ségeis állapota kie...
tem azon országr...
tással jutalmazna...

Orszá

A képvis

Elnök: ...
ter, Beothy, Mih...
vannak: Bittó, S...
niszterek.

A mult ülés...
bemutajta Ma r...
zást még nem ny...
gálat alól felmen...
képviselők illeték...

Horn Ede r...
magyar i p a r o...
erősítése tárgyaib...
dozások a hadiféls...
mal megszakított...
mással szövetkezy...
tiumokkal verseny...
eti meg. — Csik...
derkenyi felkeri...
seken leendő szorg...

N a p i r e...
folytat. Felhívás t...
A 13. §-hoz

Ötvös Károly ez...
leményt. — Oláh...
olyannak találja...
valamely újabb ese...
nem lehetnek; ő t...
Választható min...
vál. névsorba, vala...
ha büntetésidőjök...

Horn Ede r...
nak, hogy választ...
zékbe felvéve ninc...
kik talán éppen ily...
nélfogva eme módo...
ható az, aki „válas...
a választáskor az e...
melyikével bír.“ —

a büntető törvény...
semnikiben nem l...
akkor sem, ha a b...
mert ez rendkívül s...
dern törvényhozás...
megtoldást lát szü...
mokban sehol sem...
pedig lelkesül fel n...
melyen hivatalosan...
hozza indítványba...
gabiró, főpolgárm...
ter meg nem válas...
hacsak a választás...
mondottak hivatalu...

Paczolay Já...
közép részéről elö...
levette azon súlyos...
Tisza Kálmán mult...
kért hártatni. Ó l...
oly kevéssé fogadha...
tolja a közp. bizotts...

Tisza Kálmán...
szólította fel, misz...
igenis arra, hogy a...
tetvén a házat, a ka...
ben haszontalanról...
kapacitálható, mut...
enyhe módosítványa...
különvéleményt el...
tőleg pótlékot hozza...
vezett, sem választó...
területen, melyre h...
választható, hacsak...
mond.“

Helgy Ignác...
csakugyan nem lehe...
lenti, hogy ez az u...
Pedig ha engedne a...
§-nál még lehetne se...
elfogadásával okoz...
oldal magartására...
hogy ez egyetlen be...
kis füst volt min...
akarván biztosítani...
sokra, minthogy a j...
azon időpont, mid...
pontjai vitatás alá...
tenni mindent, hogy...
akarja, ugymond szo...
szakaszba, hogy vála...
elfogadja. Ez lesz a...
alább azon jó oldala...
mindenki, hogy más...

